

סגן גנדלסמן, יניר

בן אניטה וצבי, נולד ביום י"ט באב תש"ך (12.8.1960) בקיבוץ געש. אביו של יניר, איש גח"ל שעלה לארץ כמתנדב במלחמת העצמאות, היה אחד ממייסדיו של הקיבוץ. גם אמו עלתה לארץ כמתנדבת לאחר מבצע קדש. כשהיה יניר בן שנה אחת, העתיקה משפחתו את מגוריה לקיבוץ רמות מנשה, וכשהיה בן 4 שנים יצאו הוריו בשליחות תנועת "השומר הצעיר" לברזיל, ארץ מוצאם. לאחר מלחמת ששת הימים נטשה המשפחה את הקיבוץ והשתקעה ברמת השרון. יניר למד בבית-הספר היסודי על-שם אוסישקין ובבית-הספר התיכון המקיף על-שם רוטנברג, שניהם ברמת השרון. בבית-הספר התיכון הוא למד במגמה הביולוגית-מתימטית. את שנת הלימודים האחרונה עשה יניר במסגרת של"ף (שמיניות לערי פיתוח) במגדל העמק. יניר היה תלמיד טוב ובן חביב. הוא היה מסור לבני משפחתו ונאמן לחבריו, צנוע וביישן, אך בעל אופי ודעה עצמית. יניר היה חבר בתנועת הנוער "המכבי הצעיר". לימים הוא נשלח לקורס מדריכים, סיימו כחניך מצטיין ועסק בהדרכת נוער. בנוסף לכך עבר יניר קורס צלילה בגדנ"ע, ועסק בגלישה ובגלישת צוקים (סנפלינג). תחביבו הגדול היה ידיעת הארץ. עם קבוצת חברים וחברות "חרש" יניר את הארץ מברכת רם שברמת הגולן ועד לסנטה קתרין שבסיני. הוא אהב חיות ועבד שבועיים בהתנדבות בחי-בר שליד אילת. כמו כן, הוא הרבה לצייר, ובעזבונו נשארו רישומים ושני ציורי שמן.

יניר גויס לצה"ל במחצית אוקטובר 1978, והתנדב לקורס טיס. בשל פגם בדרכי נשימה לא התקבל לקורס, והוא התנדב לקורס חובלים. לאחר שהייה של שנה אחת בקורס, פרש ממנו יניר והועבר לגייסות השריון. בגיס הוא עבר את כל המסלול השריונאי עד לקורס קצינים, וקיבל לפיקודו מחלקת טנקים. "כמפקד ידע יניר לשלב דרישות גבוהות עם אהבה וטיפול בחיילים, ועל-כך זכה בהערכה ובהערצה של פקודיו. "יניר, באהבת הארץ שלו, במחשבה הבריאה והעצמאית, ביכולת להתווכח ולקבל דעות של אחרים מהווה דוגמה לשכבת עילית של הנוער הצומח בקרבנו", כך הספיד אותו המג"ד שלו לאחר נופלו. ואילו מפקד פלוגתו אמר: "הייתה לו גישה אבהית לחייליו. אני זוכר את הלילות שבהם ישב עם תותחן הטנק שלו ולימדו בסבלנות את תורת התותחנות... על-אף המעמסה שהוטלה עליו כקצין, תמיד עבד בטנק כאחד מאנשי הצוות - ואיתם. צר לי, עכשיו, שמעולם לא זכה לדעת כי בחוות-הדעת האחרונה שהגשתי על קציני הפלוגה קיבל יניר את הציון הגבוה ביותר - מעולה".

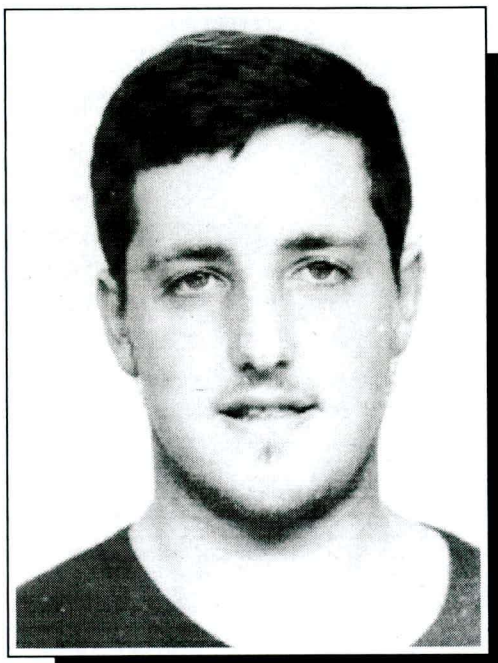
מפקדיו האחרים העריכוהו כ"בעל ידע מקצועי רב בתחום מקצועו. כקצין טנקים גילה יניר דאגה לפקודיו. הוא יצר קשר טוב עם אנשיו, היה ממושמע מאוד וביצע את הוראות מפקדיו. תמיד חיך והיה אהוד על מפקדיו וחייליו".

ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1982) נפל סגן יניר בקרב בלבנון, והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקריית שאול. הוא השאיר אחריו הורים, אח ואחות.

חידון בידעת הארץ ובתנ"ך מתקיים לזכרו מדי שנה בבית-הספר המקיף על-שם רוגוזין במגדל-העמק. הפרסים נתרמים על-ידי המשפחה.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

סגן גנדלסמן יניר ז"ל

סגן גנדלסמן יניר ז"ל
בן 22 בנפלו

בן אניטה וצבי

נולד בגעש

ב-י"ט באב תש"כ, 12/8/1960

נפל בקרב

ב-י"ט בסיון תשמ"ב, 10/6/1982

במלחמת שלום הגליל

שרת בחיל השריון

יחידה: חט' 188, גד' 53

מקום נפילה: דרום לבנון

באזור: לבנון

נקבר בתל אביב - קרית שאול

חלקה: 16, שורה: 2, קבר: 13.

הותיר הורים, אח ואחות

קורות חיים

בן אניטה וצבי, נולד בי"ט באב תש"ך (12.8.1960) בקיבוץ געש. אביו של יניר, איש גח"ל שעלה לארץ כמתנדב במלחמת העצמאות, היה אחד ממייסדיו של הקיבוץ. גם אמו עלתה לארץ כמתנדבת לאחר מבצע "קדש". כשהיה יניר בן שנה אחת, העתיקה המשפחה את מגוריה לקיבוץ רמות מנשה, וכשהיה בן 4 שנים יצאו הוריו בשליחות תנועת "השומר הצעיר" לברזיל, ארץ מוצאם. לאחר מלחמת "ששת ימים" נטשה המשפחה את הקיבוץ והשתקעה ברמת השרון. יניר למד בבית-הספר היסודי על-שם אוסישקין ובבית-הספר התיכון המקיף על-שם רוטנברג, שניהם ברמת השרון. בבית-הספר התיכון למד במגמה הביולוגית-מתימטית. את שנת הלימודים האחרונה עשה יניר במסגרת של"ף (שמיניות לערי פיתוח) במגדל העמק. יניר היה תלמיד טוב ובן חביב. הוא היה מסור לבני משפחתו ונאמן לחבריו, צנוע וביישן, אך בעל אופי ודעה עצמית. יניר היה חבר בתנועת הנוער "המכבי הצעיר". לימים הוא נשלח לקורס מדריכים, סיימו כחניך מצטיין ועסק בהדרכת נוער. בנוסף לכך עבר יניר קורס צלילה בגדנ"ע ועסק בגלישה בים ובגלישת צוקים (סנפלינג). תחביבו הגדול היה ידיעת הארץ. עם קבוצת חברים וחברות "חרש" יניר את הארץ מברכת רם שברמת הגולן ועד לסנטה קתרינה שבסיני. הוא אהב חיות ועבד שבועיים בהתנדבות בחי-בר ליד אילת. כמו כן, הוא הרבה לצייר, ובעזבונו נשארו רישומים ושני ציורי שמן. יניר גויס לצה"ל במחצית אוקטובר 1978, והתנדב לקורס טיס. בשל פגם בדרכי הנשימה לא התקבל לקורס והוא התנדב לקורס חובלים. לאחר שהייה של שנה אחת בקורס, פרש ממנו

סגן גנדלסמן יניר ז"ל

יניר והועבר לגייסות השריון. בגיס הוא עבר את כל המסלול השריונאי עד לקורס הקצינים, וקיבל לפיקודו מחלקת טנקים. "כמפקד ידע יניר לשלב דרישות גבוהות עם אהבה וטיפול בחיילים ועל-כך זכה בהערכה ובהערצה של פקודיו.

"יניר, באהבת הארץ שלו, במחשבה הבריאה והעצמאית, ביכולת להתווכח ולקבל דעות של אחרים מהווה דוגמה לשכבת עילית של הנוער הצומח בקרבנו", כך הספיד אותו המג"ד שלו לאחר נופלו. ואילו מפקד פלוגתו אמר: "הייתה לו גישה אבהית לחייליו. אני זוכר את הלילות שבהם ישב עם תותחן הטנק שלו ולימדו בסבלנות את תורת התותחנות... על-אף המעמסה שהוטלה עליו כקצין, תמיד עבד בטנק כאחד מאנשי הצוות - ואיתם. צר לי, עכשיו, שמעולם לא זכה לדעת כי בחוות-הדעת האחרונה שהגשתי על קציני הפלוגה קיבל יניר את הציון הגבוה ביותר - מעולה".

מפקדיו האחרים העריכוהו כ"בעל ידע מקצועי רב בתחום מקצועו. כקצין טנקים גילה יניר דאגה לפיקודיו. הוא יצר קשר טוב עם אנשיו, היה ממושמע מאוד וביצע את הוראות מפקדיו. תמיד חייך והיה אהוד על מפקדיו וחייליו".

ביום י"ט בסיון תשמ"ב (10.6.1982) נפל סגן יניר בקרב בלבנון, והובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בקריית שאול. הוא השאיר אחריו הורים, אח ואחות.

חידון בידיעת הארץ ובתנ"ך מתקיים לזכרו מדי שנה בבית-הספר המקיף על-שם "רוגוזין" במגדל-העמק.

הפרסים נתרמים על-ידי המשפחה.